

стъ уваждане на игла-та като имъ прешивали саваните, а сетни-те сѫ одолжени за сживяване-то си въ отлагане-то на заравнене-то, за да го направатъ на угрешния денъ по съ голѣмъ алай и по хѣбово.

Въ отчети-те на Кралевско-то Человѣколюбиво Общество въ Лондонъ показвано е, чѣ въ предложаване-то на първи-те 22 години отъ негово-го свидѣтельстваніе утървано въ него отъ минимата смърть 2175 человѣци удавени, угорели отъ кюмюръ, замръзнали и други такива. Амстердамско-то Общество утървало въ предложеніе на 25 години 990 минимумрѣли отъ преждевременно-то имъ заравнене; Гамбургско-то, въ предложеніе на 5 години, утървала 107 дѣши; на послѣдокъ въ Парижъ, въ 1817 година, отъ 310 удавени сживѣли 72; въ 1819 година отъ 281 сживѣли 78, а отъ 1820 до 1826 година, отъ 1835 такива несчастни сживѣли 243.

Вто до какви утѣшителни послѣдствія достига благоразуміе-то и чловѣколюбіе-то на граждани-те, про са соединяватъ (сакиратъ) съ чисто и благородно желаніе да помогатъ на чловѣчество-то. У насъ за педенки-те дѣйствія (работи) са представлана поприще (полана, мегданъ) не по малко широке; въ 1842 година бѣше показвано споредъ офиціални-те извѣстія, по сичката Имперія що сѫ напрасно (въ скоро) умрѣли 6667 дѣши; въ 1843 година, 8220; въ 1844 година, 9476 дѣши; отъ това число безсомнѣнѣ мнозина можаха си да вѫдатъ сживѣли; и ако бы да не вѣха, то причина-та на това са заключаваше не че немаше чловѣколюбіе, или даже саможертвованіе въ нашата народъ, въ това никой не може да укори Рѣссци-те, а това состояше въ незнане-то наше, или въ невѣрба-